

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudce Vadima Hlavatého a soudkyně Pavly Klusáčkové ve věci

žalobce: **Ing. M. B.**
bytem XXX

proti
žalovanému: **první náměstek policejního prezidenta**
sídlem Strojnická 27, Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 5. 2025, č. j. PPR-31241-17/ČJ-2024-990131,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu a dosavadní průběh řízení

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá soudního přezkumu rozhodnutí prvního náměstka policejního prezidenta, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí ředitele Ochranné služby Policie ČR o neposkytnutí jednorázového odškodnění podle § 101 písm. d) zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o služebním poměru“).
2. Žalobce tvrdí, že jeho služební poměr byl ukončen následkem služebního úrazu ze dne 3. 3. 2010, při němž utrpěl podvrtnutí pravého kolene. V důsledku tohoto úrazu byl opakovaně a dlouhodobě neschopen výkonu služby a podle svého názoru splnil zákonné předpoklady k poskytnutí jednorázového odškodnění.
3. Ve věci již jednou rozhodovaly správní soudy, konkrétně Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 2. 6. 2022, č. j. 1 As 84/2021-57 žalovanému uložil, aby v dalším řízení doplnil všechny rozhodné skutečnosti pro ověření, zda byly splněny podmínky pro odškodnění ve smyslu § 105 odst. 1 zákona o služebním poměru, tj. aby zjistil, jaké klasifikaci dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb., o zdravotní způsobilosti, odpovídal žalobcův služební úraz pravého kolene, pro což si musí opatřit odpovídající doklady, protože se jedná o odbornou otázku, o níž si nemůže žalovaný učinit vlastní úsudek.

II.

Obsah žaloby

4. Ze žaloby vyplývá, že žalobce od roku 2010 procházel rozsáhlým léčebným procesem a byl opakovaně uznáván dočasně neschopným služby. Tvrdí, že zdravotní potíže, které vedly následně k ukončení jeho služebního poměru, byly v přímé souvislosti se služebním úrazem a že správní orgány tuto souvislost neobjasnily, ačkoli lékařské posudky i dokumentace podle žalobce nasvědčují tomu, že přetrvávající bolestivost a omezení hybnosti pravého kolene zůstaly trvalým následkem úrazu.
5. Žalobce ve své argumentaci dále uvádí, že správní orgány vycházely především ze znaleckého posudku MUDr. J. B. (včetně jeho doplňků č. 1 a 2), s jehož závěry nesouhlasí. Tvrdí, že tento posudek je neúplný, věcně nesprávný, nepřezkoumatelný, v některých částech dokonce nepravdivý, a že znalec při vypracování posudku a jeho doplňků nepracoval s úplnou zdravotnickou dokumentací. Žalobce dále poukazuje na podjatost znalce, která podle něj plyne z jeho profesních vazeb na osoby zasedající v posudkových komisích Ministerstva vnitra, jež rozhodovaly o jeho zdravotní způsobilosti. Namítá rovněž, že posudek neobsahuje obligatorní formální náležitosti (zejména doložku znalce o povědomí o následcích vědomě nepravdivého posudku), a nemůže tak obstát jako důkazní prostředek.
6. Žalobce dále odkazuje na znalecký posudek MUDr. P. R., odborníka z oblasti ORL, z něhož podle něj jasně vyplývá, že přidružené onemocnění – chronická rinosinusitida s polypy – nebylo kontraindikací výkonu služby a nemohlo být hlavní příčinou dlouhodobé ztráty zdravotní způsobilosti. Podle žalobce proto správní orgány pochybily, když právě toto

onemocnění použily jako hlavní důvod přiznání zdravotní klasifikace „D“ vedoucí k jeho propuštění ze služebního poměru.

7. Žalobce namítá, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, zejména že neopatřily úplnou zdravotnickou dokumentaci z ORL, ortopedie, FN Olomouc, od poskytovatelů pracovnělékařských služeb ani další nezbytné podklady. Poukazuje na to, že již Nejvyšší správní soud v předchozím řízení konstatoval nutnost důkladného zjištění, zda služební úraz mohl být jednou z příčin dlouhodobého pozbytí zdravotní způsobilosti a zda s ním nebyly v souběhu i další příčiny, které je potřeba zhodnotit samostatně.
8. Žalobce uzavírá, že rozhodnutí správního orgánu je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť neobsahuje jednoznačný a přesvědčivý závěr o tom, jaké onemocnění či omezení bylo příčinou jeho dlouhodobé nezpůsobilosti, a zejména zda bylo či nebylo důsledkem služebního úrazu. Žádá proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu k dalšímu řízení, v němž bude nutné opatřit nový, nezávislý a úplný znalecký posudek a řádně vyhodnotit všechny rozhodné skutečnosti v souladu se zásadou materiální pravdy.

III.

Vyjádření žalovaného k podané žalobě

9. Žalovaný ve vyjádření uvádí, že žaloba není důvodná, a setrvává na závěrech, které vedly k zamítnutí žádosti žalobce o jednorázové odškodnění. Připomíná, že napadené rozhodnutí potvrdilo předchozí rozhodnutí ředitele Ochranné služby Policie ČR, podle něhož žalobci nenáleží náhrada škody ve formě jednorázového odškodnění, neboť jeho služební poměr neskončil následkem služebního úrazu ze dne 3. 3. 2010, nýbrž z důvodu dlouhodobé ztráty zdravotní způsobilosti způsobené souhrnem interních onemocnění (chronická rinosinusitida s polypy, přetrvávající záněty a chronické nosičství stafylokoků aurea). Žalovaný zdůrazňuje, že tato onemocnění byla potvrzena znaleckým posudkem MUDr. J. B. a že služební úraz kolene byl odborně vyhodnocen jako lehké poranění bez dlouhodobých následků.
10. Žalovaný dále rekapituluje, že plně zohlednil závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2022, č. j. 1 As 84/2021-57 – byl ustanoven znalec z oboru pracovních úrazů MUDr. J. B., který vypracoval základní posudek, a následně také doplněk č. 1 a doplněk č. 2 reagující na námítky žalobce. Znalec přitom ve všech třech výstupech setrval na tom, že zdravotní stav žalobce v rozhodné době (2010–2012) svědčil o lehké újmě na kolenním kloubu, jejíž obvyklá doba léčby je 2 – 8 týdnů, a že dlouhodobá ztráta způsobilosti byla způsobena výhradně jinými nemocemi.
11. Žalovaný odmítá tvrzení žalobce o neúplnosti či nepřezkoumatelnosti znaleckého posudku. Zdůrazňuje, že odborné závěry MUDr. J. B. nebyly zpochybněny ani posudky MUDr. P. R. či prof. MUDr. M. P., CSc., neboť tyto posudky neposuzovaly následky služebního úrazu, nýbrž jednotlivé přidružené diagnózy (nosní polypy, respirační potíže). Žalovaný rovněž nesouhlasí s námitkou podjatosti znalce MUDr. J. B.; tvrdí, že žalobce ji vznesl opožděně a účelově, a navíc nebyla podložena relevantními skutečnostmi.
12. Žalovaný dále uvádí, že žalobce předkládá obecné, neadresné nebo opakované námítky, které již byly vypořádány v odvolacím řízení. Správní orgán podle něj není povinen reagovat

na každý jednotlivý argument, pokud je určité okruhy námitek možné vypořádat uceleným právním a logickým zdůvodněním. Konstatuje, že rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti dle § 181 zákona o služebním poměru a skutkový stav byl podle § 180 tohoto zákona zjištěn bez důvodných pochybností.

13. Dle žalovaného bylo v řízení nezpochybnitelně prokázáno, že služební poměr žalobce skončil pro dlouhodobé pozbytí zdravotní způsobilosti, avšak nikoli následkem služebního úrazu, což je druhá kumulativní podmínka nároku na jednorázové odškodnění podle § 105 zákona o služebním poměru. Jelikož tato podmínka nebyla splněna, žalovaný navrhuje, aby soud žalobu v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou.

IV. Ústní jednání

14. Při jednání konaném u zdejšího soudu dne 27. 4. 2026 setrvaly procesní strany na svých návrzích a shrnuly svou dosavadní argumentaci. Žádné důkazní návrhy nad rámec obsahu správního spisu nebyly vzneseny.
15. Soud nepřehlédl, že žalobce v žalobě navrhl provedení řady důkazů. Převážná část těchto listin však již byla součástí správního spisu, z něhož soud při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel. Další navržené důkazy se vztahovaly k jiným správním rozhodnutím, než která jsou předmětem tohoto řízení. Soud proto dospěl k závěru, že provedení těchto důkazů nebylo pro posouzení nynější věci nezbytné (blíže viz níže).

V. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

16. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
17. Žaloba není důvodná.
18. Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není znatelné, z jakého důvodu správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů přitom musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tedy jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Na určitou námitku pak může správní orgán reagovat i tak, že v odůvodnění prezentuje odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní, čímž se s námitkami účastníka řízení minimálně implicitně vypořádá. Podstatné je, aby se správní orgán vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení, přičemž o nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů se jedná zejména tehdy, opomeneli správní orgán či soud na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudky NSS ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 27. 5. 2015, č. j. 6 As 152/2014-78, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38, či ze dne 7. 5. 2019, č. j. 7 As 362/2018-23). Městský soud pro úplnost uvádí, že „*zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.*“ (srov. např. rozsudek Nejvyššího

správního soudu ze dne 22. 3. 2023, č. j. 2 Afs 60/2022-47). S ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení jsou pak všechna rozhodnutí vydaná v jednotlivých fázích řízení vnímána jako jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 3. 2017, č. j. 5 Azs 270/2016-39). Konečně, jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 5. 2024, č. j. 7 As 176/2023-33, „nepřezkoumatelnost není projevem nenaplněné subjektivní představy stěžovatele o tom, jak by měl být rozsudek odůvodněn, ale objektivní překážkou, která kasačnímu soudu znemožňuje přezkoumat napadené rozhodnutí (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2017, č. j. 3 Azs 69/2016-24, ze dne 27. 9. 2017, č. j. 4 As 146/2017-35).“

19. Shora uvedenou optikou není napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože jsou z něj zřejmé právní důvody, na jejichž základě bylo vydáno. Soud neshledal ani to, že by znalecký posudek MUDr. J. B. byl natolik neúplný, nesrozumitelný nebo vnitřně rozporný, že by na jeho základě nebylo možné učinit skutkový závěr. V posudku jsou uvedeny zřetelně otázky, na které znalec odpovídá, posudkové závěry, výčet lékařských zpráv a dalších písemností, ze kterých vyšel (především lékařské zprávy související se služebním úrazem z roku 2010 a se stanovením zdravotní klasifikace „D“ v roce 2012, dále dokumentace ČSSZ související s řízením o žalobcově žádosti o invalidní důchod z roku 2012), a na jejichž základě dospívá k závěrům, které mají podklad v uvedených dokumentech.
20. Žalobce dále zpochybňuje závěry znaleckého posudku MUDr. J. B. včetně jeho doplňků č. 1 a 2. Namítá, že posudek je neúplný, nezohledňuje relevantní zdravotnickou dokumentaci, byl vypracován podjatým znalcem a neobsahuje doložku znalce o tom, že si je vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku.
21. Žalobce dovozuje podjatost znalce MUDr. J. B. ze skutečnosti, že je spolupracovníkem MUDr. L. B. na katedře posudkového lékařství Institutu postgraduálního vzdělávání ve zdravotnictví. MUDr. L. B. předsedal lékařské komisi č. 2 oblastního zdravotnického zařízení Praha Zdravotnického zařízení Ministerstva vnitra, která nejprve stanovila v posudcích žalobci zdravotní klasifikaci „C“, a posléze klasifikaci „D“. Své tvrzení žalobce při jednání dokládal mimo jiné společnou fotografií obou lékařů z pracoviště.
22. Ze spisu nevyplývá, že by MUDr. L. B. byl osobně zainteresován v řízení o žalobcově žádosti o jednorázové odškodnění, žalobce ani žádný konkrétní důvod jeho podjatosti neuvádí. Pouze ze společného působiště MUDr. L. B. i MUDr. J. B. přitom nelze dovodit znalcovu podjatost. Samotná společná fotografie z pracoviště nepředstavuje okolnost, která by bez dalšího mohla založit objektivně odůvodněné pochybnosti o nepodjatosti znalce. Žalobcova úvaha, že MUDr. J. B. mohl být nemístně ovlivněn předchozími závěry MUDr. L. B., navíc nekoresponduje s obsahem znaleckého posudku, který se proti závěrům lékařské komise vymezil. Lékařská komise v posudku ze dne 12. 5. 2011 podřadila následky žalobcova úrazu pravého kolene pod položku S 80-S 83 přílohy č. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb., a to pod variantu odpovídající následným stavům zhojeným jen s méně závažnou poruchou funkce bérce, kolena a kotníku, stavům se zřetelným omezením pohybů nebo stavům, u nichž chronická zátěž zhoršuje průběh onemocnění. MUDr. J. B. se však s tímto podřazením neztotožnil a za přílehavější považoval variantu vztahující se k následným stavům zhojeným jen s mírnou poruchou funkce či omezením pohybů, neboť ze zdravotnické dokumentace podle něj nevyplývalo zřetelné omezení pohybu ani stav, u něhož by chronická zátěž zhoršovala průběh onemocnění. Znalec současně vysvětlil, že takto hodnocený stav ve

vztahu ke konkrétní služební činnosti žalobce neodpovídal zdravotní klasifikaci „D“. Z tohoto zařazení podle znalce nevyplývalo, že by následky služebního úrazu pravého kolene samy o sobě zakládaly zdravotní klasifikaci „D“, která byla důvodem propuštění žalobce ze služebního poměru.

23. Soud proto neshledal, že by ve věci byly založeny důvodné pochybnosti o nepodjatosti znalce MUDr. J. B., potažmo neshledal, že se měl MUDr. J. B. vyloučit z důvodu možné podjatosti z přípravy znaleckého posudku.
24. Žalobce dále namítal, že znalecký posudek MUDr. J. B. nespočíval na úplných informacích o žalobcově zdravotním stavu, protože posudky ČSSZ o invaliditě neměly za podklad žalobcovu kompletní zdravotní dokumentaci. Žalobce přitom neoznačil konkrétní lékařskou zprávu z rozhodného období, která by byla způsobilá zpochybnit závěr znalce o povaze a následcích služebního úrazu pravého kolene. Obecné tvrzení o neúplnosti zdravotnické dokumentace proto samo o sobě nemůže založit pochybnost o použitelnosti znaleckého posudku, jestliže znalec vycházel z dokumentace vztahující se jak k samotnému úrazu, tak k posuzování zdravotní způsobilosti žalobce v rozhodném období. MUDr. J. B. vycházel při vypracování znaleckého posudku ze zdravotnické dokumentace související se služebním úrazem žalobce v roce 2010, dále s dokumentací vztahující se k žalobcově zdravotní nezpůsobilosti v letech 2011 a 2012, a konečně z posudku lékařské posudkové služby OSSZ Šumperk ze dne 20. 11. 2012 a jejích podkladů, kterými byly různé zdravotní zprávy z let 2011 a 2012. Jednoznačným závěrem znaleckého posudku je, že žalobcův služební úraz v roce 2010 byl lehký, a nebyl tudíž s to přivodit zdravotní nezpůsobilost žalobce k výkonu služby policisty, resp. ke klasifikaci „D“. Tento závěr vyplývá již ze základního posudku ze dne 11. 8. 2023. Doplněk č. 1 se týkal pouze dílčích námitek a neměnil jádro posudkového závěru; doplněk č. 2 pak závěry základního posudku dále rozvedl.
25. Žalobce zpochybňuje správnost závěrů posudku MUDr. J. B. znaleckými posudky MUDr. P. R. ze dne 16. 1. 2024 a prof. MUDr. M. P., CSc. ze dne 27. 3. 2025.
26. Znalecký posudek MUDr. P. R. posuzuje nosní polypózu, jíž žalobce trpí, a vychází ze související propouštěcí zprávy po hospitalizaci v Ústřední vojenské nemocnici v červnu 2010 a z následných zpráv z ambulantních vyšetření v letech 2010 až 2017. MUDr. P. R. neposuzoval okolnosti služebního úrazu pravého kolene z roku 2010. I kdyby proto obstál jeho závěr, že nosní polypóza nepředstavovala kontraindikaci pro výkon služby policisty, neplyne z něj, že služební poměr žalobce skončil v příčinné souvislosti se služebním úrazem. Nadto tento závěr nepůsobí zcela přesvědčivě, neboť MUDr. P. R. disponoval toliko zdravotnickými podklady souvisejícími s léčbou žalobcova chronického ORL onemocnění a nepracoval s lékařskými posudky, na jejichž základě byl žalobce shledán zdravotně nezpůsobilým. Uvedený závěr dovozoval do značné míry ze zprávy MUDr. D. K., Ph.D., o ambulantním vyšetření, v níž je sice uvedeno, že po operačním zákroku v roce 2010 byla zajištěna dobrá ventilace vedlejších dutin nosních, současně je v ní však zaznamenáno, že si žalobce stěžoval na zhoršenou nosní průchodnost, tupé bolesti hlavy ve frontální oblasti, závratě nerotačního charakteru a mžítka před očima. Tento podklad proto sám o sobě nepodpírá přesvědčivě závěr, že žalobcovy chronické dýchací obtíže nemohly být kontraindikací k výkonu služby policisty. Především však posudek MUDr. P. R. neřešil

komplexně otázku zdravotní způsobilosti žalobce k výkonu služby podle vyhlášky č. 393/2006 Sb. ani neposuzoval následky služebního úrazu pravého kolene. Proto nemůže sám o sobě zpochybnit závěr MUDr. J. B. o absenci příčinné souvislosti mezi služebním úrazem a skončením služebního poměru.

27. Prof. MUDr. M. P., CSc., ve svém znaleckém posudku uzavřel, že diagnóza R05 - kašel a nálezy z ambulantních vyšetření ve Fakultní nemocnici Olomouc na Klinice plicních nemocí a tuberkulózy nemohly být důvodem žalobcovy zdravotní nezpůsobilosti k výkonu služby policisty a že žalobce byl z plicního hlediska schopen služby. Tento závěr přijal především na základě lékařských posudků o žalobcově zdravotní způsobilosti z let 2008, 2011 a 2012 a lékařských zpráv z let 2011 až 2013 a 2023. Soud se zde ztotožňuje se závěrem žalovaného na str. 35 a násl. napadeného rozhodnutí, že závěry uvedeného posudku nejsou přesvědčivé, neboť odpovědi prof. MUDr. M. P., CSc., jsou velmi stručné a bylo by nepřiměřeně zjednodušující spojovat důvod žalobcovy zdravotní nezpůsobilosti toliko s kašlem. Posudek prof. P. proto nemůže sám o sobě zpochybnit závěry znaleckého posudku MUDr. J. B., které se týkaly jiné otázky, totiž následků služebního úrazu pravého kolene a jejich významu pro dlouhodobé pozbytí zdravotní způsobilosti.
28. Soud proto dospěl k závěru, že znalecký posudek MUDr. J. B. je úplný, srozumitelný a věrohodný. Správní orgány jej proto mohly použít jako podklad pro své skutkové závěry.
29. Znalecký posudek MUDr. J. B. neobsahuje doložku o tom, že si je znalec vědom následků vědomě nepravdivého znaleckého posudku. Tato skutečnost však sama o sobě nezpůsobuje nepoužitelnost posudku. Povinné náležitosti znaleckého posudku vymezuje § 28 odst. 2 zákona č. 254/2019 Sb., o znalcích, znaleckých kancelářích a znaleckých ústavech. Mezi nimi je uvedena znalecká doložka, nikoli však obecně též zvláštní doložka o vědomí následků vědomě nepravdivého posudku. Taková doložka má zvláštní význam zejména u znaleckých posudků předložených účastníkem řízení podle § 127a odst. 1 občanského soudního řádu. V nyní posuzované věci však šlo o posudek opatřený správním orgánem. Z obsahu posudku, ani z dalších okolností řízení přitom nevyplývá, že by absence této doložky měla jakýkoliv vliv na odbornost, přezkoumatelnost nebo věcnou správnost posudkových závěrů.
30. Jelikož jsou skutkové závěry prvostupňového i napadeného rozhodnutí opřeny především o znalecký posudek MUDr. J. B., který soud shledává přípustným a průkazným důkazním prostředkem, nelze přijmout závěry žalobce, že jsou prvostupňové i napadené rozhodnutí nezákonné v důsledku nedostatečně zjištěného skutkového stavu, na jehož základě pak žalovaný i prvostupňový orgán přijali nesprávné právní závěry, resp. že se neřídili závazným právním názorem vysloveným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 6. 2022, č. j. 1 As 84/2021-57. Nejvyšší správní soud v předchozím zrušujícím rozsudku vytkl správním orgánům především to, že nebylo odborně objasněno, zda služební úraz pravého kolene mohl být důvodem nebo alespoň jednou z příčin dlouhodobého pozbytí zdravotní způsobilosti. V dalším řízení byl za tímto účelem opatřen znalecký posudek MUDr. J. B., který se výslovně zabýval jak povahou úrazu pravého kolene, tak jeho podřazením pod příslušnou položku přílohy č. 1 vyhlášky č. 393/2006 Sb. Znalec dospěl k závěru, že úraz odpovídal pouze lehkému poranění bez následků způsobilých vést k dlouhodobé zdravotní nezpůsobilosti. Správní orgány tak odstranily nedostatek vytčený Nejvyšším správním soudem.

31. Žalobci lze přisvědčit v obecné rovině, že dlouhodobé pozbytí zdravotní způsobilosti může být výsledkem souběhu více zdravotních příčin. Takový souběh by sám o sobě nevylučoval vznik nároku na jednorázové odškodnění podle § 105 odst. 1 zákona o služebním poměru, pokud by služební úraz nebo nemoc z povolání byly jednou z relevantních příčin skončení služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. h) téhož zákona. V projednávané věci však bylo na základě doplnění dokazování ve správním řízení, zejména znaleckého posudku MUDr. J. B., zjištěno, že služební úraz pravého kolene ze dne 3. 3. 2010 takovou příčinou nebyl. Jelikož nebyla splněna druhá kumulativní podmínka § 105 odst. 1 zákona o služebním poměru, nárok na jednorázové odškodnění žalobci nevznikl.
32. Soud se zabýval také žalobcem navrženým doplněním dokazování. Podle § 52 odst. 1 s. ř. s. soud rozhodne, které z navržených důkazů provede; podle § 77 odst. 2 s. ř. s. může zopakovat nebo doplnit důkazy provedené správním orgánem. Není však povinen provést každý navržený důkaz, pokud není potřebný pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí, je nadbytečný nebo není způsobilý objasnit rozhodnou otázku řízení.
33. Rozhodnou otázkou nynější věci bylo, zda služební úraz pravého kolene ze dne 3. 3. 2010 byl příčinou, případně jednou z relevantních příčin, dlouhodobého pozbytí zdravotní způsobilosti žalobce a skončení jeho služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. h) zákona o služebním poměru. Právě na tuto otázku se po předchozím zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu zaměřilo doplněné dokazování ve správním řízení, zejména znalecký posudek MUDr. J. B. a jeho doplňky.
34. Převážná část žalobcem označených listin již byla součástí správního spisu. Soud z těchto podkladů při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel a jejich obsah zohlednil. Nebylo proto potřebné provádět je při jednání znovu jako důkazy, neboť by šlo pouze o opakování podkladů, které měl soud k dispozici a z nichž správní orgány vycházely. Další žalobcem označené listiny se vztahovaly k jiným řízením nebo jiným správním rozhodnutím. Soud nevylučuje, že listina pocházející z jiného řízení může být v určitých případech významná; v nynější věci však tyto listiny nebyly způsobilé zpochybnit rozhodný závěr, že služební úraz pravého kolene nebyl příčinou zdravotní klasifikace „D“ ani skončení služebního poměru žalobce. Zákonnost jiných správních rozhodnutí navíc není předmětem tohoto řízení.
35. Soud neshledal důvod ani k opatření nového znaleckého posudku. Znalecký posudek MUDr. J. B. včetně jeho doplňků považuje soud za úplný, srozumitelný a přesvědčivý. Posudek odpovídá na odbornou otázku, jejíž objasnění požadoval Nejvyšší správní soud v předchozím zrušujícím rozsudku. Žalobcem předložené posudky MUDr. P. R. a prof. MUDr. M. P., CSc., se týkají jiných zdravotních obtíží žalobce, nikoli následků služebního úrazu pravého kolene, a proto nezakládají důvodné pochybnosti o závěrech MUDr. J. B. Další znalecké dokazování by proto bylo nadbytečné.
36. Soud proto dokazování nad rámec správního spisu nedoplňoval. Navržené důkazy byly buď již obsaženy ve správním spise a soud k nim přihlédl, nebo se mýjely s rozhodnou otázkou řízení, případně nebyly způsobilé zpochybnit skutkový závěr správních orgánů opřený o znalecký posudek MUDr. J. B.

VI.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

37. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
38. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. dubna 2026

Milan Tauber v.r.
předseda senátu